

Uur 16 - van 8 tot 9 uur in de morgen
De Geseling van Jezus.

(...) U die al het geschapene bekleedt, de zon met licht, de hemel met sterren, de planten met bladeren, de vogels met veren, U wordt uitgekleet! Wat een brutaliteit!

Mijn lieve Jezus, met het licht van uw Ogen, zegt U tot mij:

"Wees stil, dochter. Het was noodzakelijk voor Mij om ontkleed te worden, om te herstellen voor zovelen

- die zich ontdoen van alle bescheidenheid, openhartigheid en onschuld,
- die zich ontdoen van alle goedheid en deugd en van mijn Genade,
- en die zich bekleden met alle wreedheid, en leven als bruten.

Met mijn maagdelijke blos wilde Ik de vele oneerlijkheden, traagheden en brutale genoegens herstellen.

Let dus goed op wat Ik doe, bid en herstel met Mij, en wees stil."

Mijn lieve Jezus, U bent naakt onder deze storm van slagen. Ik omhels uw voeten om uw pijnen te delen en bedekt te blijven met uw kostbaarste Bloed. Elke slag die U ontvangt is een wonde voor mijn hart. Temeer daar Ik uw gekreun hoor dat niet gehoord wordt, omdat de storm van slagen de lucht rondom U doof maakt.

En in dat gekreun zegt U:

"Jullie allen die Mij liefhebben, kom en leer de heldenmoed van de ware liefde. Kom en les in mijn Bloed de dorst van jullie hartstochten, de dorst van zoveel ambities, van zoveel onzinnige verwachtingen en genoegens, van zoveel zinnelijkheden. In mijn Bloed vinden jullie de remedie voor al jullie kwalen."

U kreunt nog meer en U zegt:

"O Vader, bezie Mij in deze storm van slagen. Het is nog niet genoeg: Ik wil zoveel wonden in mijn lichaam slaan, dat Ik in de hemel van mijn Mensheid voldoende ruimte schep voor alle zielen. Ik wil hun verlossing in Mijzelf verwezenlijken en hen dan laten overgaan naar de hemel van de Godheid.

Mijn Vader, laat elke slag, elke soort zonde voor U herstellen, één voor één.

En vergeef hen die Mij slaan.

Mogen deze slagen de harten van de schepselen treffen en tot hen spreken over mijn Liefde, zodat zij gedwongen worden om zich aan Mij over te geven."

Uw liefde is niet moe, terwijl de beulen uitgeput zijn en niet langer kunnen doorgaan met het pijnlijke bloedbad. Zij snijden de touwen door en U valt bijna dood in uw eigen Bloed.

En als U de flarden van uw vlees ziet, voelt U zich sterven van pijn. In uw Vlees ziet U de zielen die zich van U hebben afgescheurd.

Uw pijn is zo groot dat U naar adem snakt in uw eigen Bloed.